

Posudek na diplomovou práci

Šárka Ladýřová: Pravomoci Ústavního soudu ČR a Spolkového ústavního soudu SRN (srovnání)

Téma diplomové práce, jehož zpracováním uzavírá diplomantka studium na Právnické fakultě UK v Praze, se týká ústavního soudnictví, tj. ústavního fenoménu, jenž vedl k proměně evropského konstitucionalismu především ve druhé polovině 20. století a dodnes představuje jeden z jeho nejdynamičtější se rozvíjejících institutů.

To, že se v této souvislosti předmětem zkoumání stala komparace vybraných otázek ústavního soudnictví České republiky a Spolkové republiky Německo, autorka zdůvodňuje v předmluvě tím, že jde v obou uvedených případech o realizaci shodného modelu koncentrovaného a specializovaného soudnictví, přičemž „český zákonodárce se v řadě případů inspiroval právě německou právní úpravou“ (s. 1). Jak vyplývá z dalšího textu, ambicí diplomantky nebylo komplexní zpracování uvedeného institutu v obou zemích, ale analýza těch jeho prvků, jež jsou pro konstrukci a pochopení jejího fungování klíčové. Autorka se z toho důvodu soustředila především na vybrané vztahy, jež patří do působnosti obou zkoumaných orgánů ústavního dozoru s tím, že již z úvodní hypotézy vyplynulo, že přes základní očekávání, že se v mnohém jedná o právní úpravu identickou, lze předpokládat současně i jisté odlišnosti v právní, tj. ústavní a zákonné úpravě obou zemí. Dílčí výsledky provedeného srovnání jsou uvedeny jednak ve II. části druhém oddíle diplomové práce, souhrnně pak zejména ve III. části (s. 57n.).

Předložená diplomová práce má 64 stran vlastního textu, kterému je předřazen Obsah a navazují na něj přílohy (Seznam použitých zkratk; Seznam použité literatury; Klíčová slova a abstrakt v anglickém a v českém jazyce). Seznam literatury je vnitřně členěn na české monografie, německé monografie, články a internetové zdroje (s. 68-70), První z jeho částí obsahuje zejména základní učebnice, komentáře a specializované monografie, všechny německé prameny pocházejí z období po roce 2000. Na uvedené prameny je v diplomové práci hojně a korektním způsobem odkazováno, což dokládá i uvedených 146 poznámek pod čarou.

Text je napsaný kultivovaným jazykem a čtivě, celkově se zanedbatelným počtem chyb. Je zřejmé, že autorka při psaní práce zvládla studium pramenů, snažila se pochopit vzájemné souvislosti a získané informace a údaje poměrně s jistotou promítla do posuzovaného textu diplomové práce.

Volba srovnávacího přístupu v ústavním právu znamená pro mnohé autory značné obtíže již při vypracování osnovy, stejně jako při aplikování používaných metod. Autorka text vcelku logicky rozčlenila do tří částí s dalším podrobnějším vnitřním dělením. Pro analýzu jednotlivých vybraných působností orgánů ústavní kontroly, kterou provádí postupně na příkladu SRN a ČR, si zvolila jako základní schéma následující strukturu: právní zakotvení; charakteristika řízení; předmět, kritérium a rozsah přezkumu; podání návrhu a jeho náležitosti; rozhodnutí a jeho právní následky; z čehož lze soudit též na rozsah i hloubku provedeného zkoumání. Ve všech případech je právní úprava a její zvláštnosti doplněna o statistické údaje nápadu a jeho úspěšnosti z let 2000-2009, stejně jako je každá z vybraných kompetencí (abstraktní kontrola norem; konkrétní kontrola norem; ústavní stížnosti a dále též kontrola ústavnosti mezinárodních smluv a kompetenční spory) demonstrována na některém konkrétním rozhodnutí. Je jistě věcí autorské licence, proč bylo zmíněno v práci právě to a ne jiné rozhodnutí, stejně jako otázka, proč objasnění obsahu některých rozhodnutí je věnována pozornost větší, zatímco jiným menší.

Jádro diplomové práce spočívá, podle mého názoru, především v části II, oddíle druhém a v části III.

V závěru své práce autorka mimo jiné uvádí, že: „Německý spolkový soud je nepochybně nejvýznamnějším a neznámějším evropským ústavním soudem“, zatímco v souvislosti s případným hodnocením Ústavního soudu ČR se diplomantka ztotožňuje s názorem té části autorů, kteří již před časem tvrdili, že je předčasné, neboť uplynula příliš krátká doba jeho působení, když za přiměřenou považují dobu alespoň dvou desítek let. K té se trvání Ústavního soudu ČR ale nezadržitelně blíží, proto doporučuji, aby se hodnocením jeho role a významem v ústavním systému České republiky diplomantka zabývala alespoň v průběhu ústní obhajoby své práce a to i ve světle jeho kontroverzních nálezů z posledního období, z nichž některé jsou výslovně zmíněné v samotném textu diplomové práce.

Diplomová práce Šárky Ladýřové odpovídá standardním požadavkům kladeným na tento druh písemných prací na Právnické fakultě UK v Praze a proto ji **d o p o r u č u j i** k ústní obhajobě. V případě jejího úspěšného průběhu navrhuji její celkové hodnocení známkou velmi dobře.

V Praze 25. března 2011

JUDr. Věra Jirásková, CSc.
Katedra ústavního práva